

Eva Dahlgren, Innan Krleken Kom

solen ligger sig i havet
fr att vila en stund
och jag somnar trygg
jag vet att jorden r rund
att allting
som nu r
i morgon ska
vara
som att himmelen och havet
alltid fngar frgen av varandra
att godhet r skn och djvulen
r svart som lavasand
att natten ger dagen
som sanning ger lgn
att drm r drm och inget mer
med det var innan krleken kom
vnde jord och himmel
berusade mina sinnen
nr krleken kom
viljan stod fringad och skymd
fr ingen mnniska kan
svra sig fri
lta ske av vilja
bara be stilla
som d
ensam som p kn som i bn
lt den komma till mig
men alltid samma tystnad till svar
som omsluter mig
ingen mnniska r s ensam
som den som sker en annan
s var det innan krleken kom
kom som vgor i stiltje
sten frn sten skildes
nr krleken kom
skimrande som daggfrusen ng
som ett sommar regn
lekande fri
ingen vilja
kan styra den
nr krleken kom
med en rst jag knde
men inte hrt p Inge
och nr jag vnde mig om
bakom mig lg vrlden som ny
ingen mnniska kan
svra sig fri
lta ske av vilja
bara be
lt krleken komma